

LITERĀRĀS VĒSTIS



MAZSALACAS PILSĒTAS BIBLIOTĒKA

Nr. 2. (81.) 2011. gada februāris

DOD, DIEVIŅI, NEPAGURT LABU DARBU STRĀDĀJOT!

Ko mēs varētu darīt, lai strādātu ar februāra mēneša enerģijām?

Daudziem no jums būs daudz spēcīgāka intuīcija un saskarsme ar Augstāko Es šinī mēnesī. Daudzi saņems precīzus vēstījumus par to, kas jums jādara. Šis ir mēnesis, kad jūs saņemsiet atbildes uz saviem jautājumiem. Šis ir labs laiks, lai piešķirtu skaidrāku jēgu tam, ko prasīt. Pārstāji ciensties darīt tā – kā jums šķiet, ka „jābūt”, un beidzot atļaujiet sev sekot savai Sirdij un savam Priekam. Šinī mēnesī jūs tiksiet iesaistīti zināmos notikumos, kuri jums dos atslēgu mīklai, un palīdzēs jums daudz skaidrāk sajust savas dzīves misiju. Pievērsiet uzmanību TAM – KAS piesaista jūsu uzmanību, un sekojiet tam. Sameklējiet – KO darīt, un DARIET to. Tagad ir svarīgs laiks, lai izlemtu – kā jūsu dzīve palīdzēs paplašināt pasaules ainavu jums apkārt.

Lai izdodas!

(No Akaši hronikas)

Maija

Jau cienījamā vecumā, taču joprojām elegantais un, nebaidīšos teikt, mīlošais pāris - Rozmarija un Laimonis ar savu pozitīvo un gaišo attieksmi pret apkārt notiekošo uzreiz piesaista uzmanību. Viņi tik dabiski papildina viens otru, ka klusībā ikvienam no mums izsauc apbrīnu.

Esam sapulcējušies, lai iepazītu tuvāk mākslinieci, kuras zīmējumu - grafikas darbu izstāde „No jūriņas izpeldēja div’ dzeltenī kumeliņi”, pateicoties arī Nellijai Nurmikai, ir skatāma Mazsalacas pilsētas bibliotēkā, un uzzinātu ko vairāk par viņu un viņas darbiem.

Laiks paiet nemanot, klausoties Rozmarijas kundzes atmiņu stāstījumā par bērnību - viņas sirdslietu - baleta pulciņa un operas apmeklējumiem kopā ar vecmammu. Vairākkārt tiek pieminēta mākslinieces mamma, kura bijusi sava amata meistare - friziere un kuras amata noslēpumus un praksi,

pēc atgriešanās no izsūtījuma, pārņēmusi un turpinājusi mākslinieci. Padomju laikā tiek izdota arī R.Barsdeles grāmata par friziermākslu.

Pat tik smags un pārdzīvojumu pilns laiks - izsūtījums Sibīrijā, Rozmarijai atmiņu stāstījumā kavējoties, šķiet, nav atstājis rūgtuma vai aizvainojuma sajūtu, bet tiek pieņemts kā daļa no kaut kā, kas viņus ir bagātinājis un devis rūdījumu un spēku.

Tomēr visu Rozmarijas dzīvi caurvij vēlme - sasniegt kaut ko vairāk, nodarboties ar sirdij tuvo - veidot mālā, zīmēt, radīt kaut ko jaunu un skaistu, tāpēc gan izsūtījumā esot, gan vēlāk, atgriežoties Latvijā, paralēli maizes darbam - frizieres profesijā, viņa darbojusies kādā mākslas vai tēlniecības pulciņā. Tāpēc likumsakarīga uz jautājumu: „Kas ir jūsu dzīves vadmotīvs?” šķiet viņas atbilde: „Tiekties pēc ideālā, skaistā.”



Un neiztrūkstoši gan pasākuma laikā, atmiņu kamolu šķetinot, gan dzīves gājumā blakus jūtams dzīvesdrauga Laimoņa plecs un atbalsts.

Noslēgumā

neliels pārsteigums – Agrita Bērziņa Rozmarijai pasniedz Mazsalacas novada domes Pateicību par ieguldījumu novada kultūras dzīves bagātināšanā, kā arī pateicības ziedi no sanākušajiem.

Pēc pasākuma, viesus pavadot, mīļi tieku uzaicināta ciemos, lai apskatītu arī keramikas u.c. mākslas darbus, kuri atrodas Rozmarijas kundzes un Laimoņa kunga dzīvoklī, tāpēc... Vēl kādas izstādes un tikšanās ar mākslinieci un viņas vīru, kura aizraušanās, kā atklājas, ir mūzika, gaidās...

pasākuma dalībnieku vārdā, **Zane**

Dace Judina "Tik vienkārši" - tas ir

stāsts par mums. Mūsdienu Latvija un tās sabiedrība, atsevišķi cilvēki un notikumi galvenās varones Danes skatījumā. Romāna trīs daļas aptver astoņu gadu laikposmu - šajā laikā Dane no jaunas žurnālistes, kura vēl tikai meklē savu vietu ilgotajā profesijā un mīlestību personīgajā dzīvē, kļūst par skarbu, dzīves grūtību rūdītu profesionāli, kura savus sirds noslēpumus neatklāj pat vistuvākajiem cilvēkiem. No deviņdesmito gadu sākuma ekonomiskās krīzes un tā laika šaušalīgajiem noziegumiem līdz sociālpolitiskajām kolīzijām uz tūkstošgades, Rīgas astoņsimtgades, eirosavienības un pedofilijas skandāla fona. Skarba, nežēlīga, brīžam ciniska ikdienas realitāte. Sabiedrības ēnas puses, kas parasti paliek apslēptas. Agresija, varmācība, varas visatļautība, draudi. Vienas sabiedrības daļas labklājība par otras veselības un dzīvības cenu...

Kā šajā laikā izdzīvot sievietei žurnālistei, kura mīl savu darbu, vēlas palīdzēt citiem un pasargāt savus tuviniekus? Vai ir jēga kaut vai mēģināt padarīt pasauli labāku, vai arī tas ir naivs donkihotisms?

"Viss ir personiski un personīgi. Patīk - nepatīk, mīlu - nemīlu, gribu - negribu, iekāroju - vēlos - iegūstu... Jebkurā dzīves un attiecību jomā. Īstajā brīdī esot īstajā vietā, vari paveikt visneticamākās lietas... Grāmatas tapšanas periodā man teica - jūs esat nežēlīga sieviete... Tā nav. Vienkārši - tāda ir dzīve. Cik mēs ļaujames tās ietekmei, atkarīgs no pašiem. Vai mums ir mugurkauls un vai mēs spējam to noturēt taisnu? Vai mums ir smadzenes un vai mēs spējam likt tām domāt? Vai mums ir sirds un vai mēs spējam to atvērt pret otru cilvēku?" - tā pati autore Dace Judina

Neliels citāts no šīs grāmatas - „**Lai lasītu grāmatu, kas ir nopietna un pārdomu vērtā, vajadzīga piepūle, intelekts un vēlēšanās. Mūsdienu cilvēks nereti ir tik dziļi iegrimis ikdienas rutīnā, ka spēj uztvert tikai virspusējo, viegli sagremojamu. Starp citu, ļoti bieži tā notiek ar cilvēkiem, kuri paši cieši saistīti ar kriminālo sfēru; ja viņiem nav kāda pludiņa - mīlama cilvēka, aizrašanās, labu draugu -, kas notur virs ūdens, viņi ļoti ātri degradējas un ieslīgst otrā galējībā - spēj domāt un runāt tikai par darbu. Tajā pašā laikā - ikvienam cilvēkam vajadzīga noteikta deva dažādu emociju - gan prieku, gan bēdu. Tāpēc arī pensionāriem, kuri klusi un rāmi dzīvo mājās vieni vai ar mazbērniem, ir tik pastiprināta interese par detektīvromāniem, kriminālfilmām, politiku un dažādiem skandāliem. Viņi meklē pārdzīvojumu līdzsvaru. Lai gan - ja šajā valstī tā turpināsies, tad drīz vien pensionāru dzīvi par mierīgu un vieglu vairs nosaukt nevarēs...**”

Daina Čākure (Ramatā)

Mārtiņa Freimaņa piemiņai

mēs katrs esam
svarīgi kādam
gribam būt atzīts

gribam būt pazīts
mēs katrs esam
svarīgi kādam

mums svarīgs kāds
kā gaiss kā ūdens
kā iedvesmojošs smaids
un gaiša uguns
kur sasildīties salā
mums svarīgs kāds
mēs svarīgi kādam

krīt sarma klusa



Cauri gadsimtiem līdz mūsdienām saglabājušās tautasdziesmas ir senču enerģijas piesātinātas un attiecīgas vibrācijas dodošas. Tieši šo dainu spēku latvietis var izmantot visefektīvāk, jo «tā runāja latvietis uz latvieti»... Mentalitāte, ģeogrāfiskā vieta, tieši uz šejieni raidītais kosmiskais starojums, tieši no šejienes plūstošais garīgais spēks (gan labais, gan ļaunais) - tas viss, bija, ir un, cerams, būs mūsu. Tad kāpēc gan dainas neizmanto vienā vai otrā dzīves brīdī? Un, ja vēl tajās ieliekam savu labestību, ticību, gribu, tad tās noteikti spēs palīdzēt ļoti daudzās dzīves situācijās. Piemēram, ja patiešām vēlamies piesaistīt veiksmi, rast spēku un izturību, tad varētu kaut domās skandēt un skandēt tautasdziesmas:

**Dod, Dieviņi, nepagurt,
Labu darbu strādājot;
Labu darbu strādājot,
Citiem darbā palīdzot.**

Paldies saku Dieviņam,
Tas darbiņš padarīts.
Citu jaunu iesākdami,
Lūgšim Dievu palīgā.



**FEBRUĀRĪ BIBLIOTĒKĀ SKATĀMA
FOTOPULCIŅA DALĪBNIEKU IZSTĀDE.**

**AICINĀM LĪDZDARBOTIES IZDEVUMA VEIDOŠANĀ
AR SAVĀM PĀRDOMĀM UN IETEIKUMIEM!**

Ar mīlestību un pateicību šo izdevumu veidoja
Maija Reinvalde
e-pasts: maija.r@sveiks.lv